

maea kohhendamise polest, mis teiste külla perredes mitte nähha ei olnud. Se assi torkas jubba mitme walla noremehhe silma, kes Lenut olleks sülle ja süddamega árra minud ja teggid wahhest fest ka jutto, agga Leno ei kostnud selle peale, egga olnud halp egga uhke, waid maddal ja tassane, siis ei julgend ka keegi Lenule, egga wanna Adule fest veel rákida.

Seal naabris ellas Tohto Saak ja temma poeg Turri, mõllemad õiged ja wiipárralised mehhed, agga wágga kehwad. Jummala wits ja korrustus olli nende ülle kainud; kõue tuluke taewast olli nende maead põllemata panud ja katko többi kõik lomad kautanud; aga ial ei ole nemmad meelt árra heitnud, waid omma lotust otse Jummala peale panud, kes ommal ajal jálle teab appi tulla. Teised nored küllamehhed ei piddand Türrist ühtegi, waid waatsid ülle õlla temma peale, fest ta olli waene ja nenda siis tuhm nende melest ja piddasid ennestest paljo ja arwasid, et kõik mailm Türrit piddi põlgama nenda,

kui nemmad. Igga mees olli uhke selle peale, et nemmad Soo Leno piddid naeseks wótma, kui nad piddid arro sama, millal Leno selle mdtte peale hakkab joudma.

Kui wanna Soo Ado tallitajaks wallitsetud sai, mis temma mitte hea melega ei tahtnud waasto wóttia; agga et kõik fogrokonna liikmed tedda ühhest suust wallitsefid, piddi temma wimaks járrele andma. Se olli agga wanna Adul algmisest se wiis olnud, et igga kord, kui temma ue ammeti peale sai, temma kõik külla ja wallamehhed ja teised ammetnikud, kokko kutsus, neile kord sùa ja juu ondis ja ühhe maenitsuse kõnne piddas, kuida iggaúhhe kohhus ennast on ülles piddada ja nenda káis temma ka omma Lenuga teiste jures, kus neid kutsuti.

Ühhel páewal läks Ado jálle Lenule útlema et wðerad sawad tullemata, ištus Leno ommas fambris, laua otsas, kássi põlleti, sures murres. Sedda nähjes, kússis išsa, mis temma süddat piddi waewama? kostis Leno: „Sa tead et ma sind armastan ja nenda ka kõik